

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž 194/03-3

R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Zlate Lipnjak-Bosanac, kao predsjednice vijeća, te Erike Kocijančić, Milivoja Mikora, Ranka Marijana i Melite Božičević-Grbić, kao članova vijeća i više sudske savjetnice Gordane Korotaj, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv opt. B. M. zbog kaznenog djela iz čl. 142. st. 1. OKZRH, odlučujući o žalbi državnog odvjetnika, podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Šibeniku od 05. studenog 2001. godine, broj K-13/01, u sjednici održanoj dana 15. studenog 2006. godine, u nazočnosti zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske Milorada Cuculića,

r i j e š i o j e :

Prihvaća se žalba državnog odvjetnika, ukida se prvostupanjska presuda i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje pred potpuno izmijenjenim vijećem.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom, temeljem čl. 397. st. 3. ZKP-a/93, u odnosu na opt. B. M. u cijelosti je stavljena izvan snage presuda Okružnog suda u Šibeniku od 08. travnja 1993. godine, broj K-1/93, potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 17. studenog 1993. godine, broj I-Kž-478/93, kojom je ovaj optuženik, zbog kaznenog djela iz čl. 142. st. 1. OKZRH, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od šest godina, te opt. B. M., temeljem čl. 340. toč. 3. ZKP-a/93 oslobođen optužbe za kazneno djelo iz čl. 142. st. 1. OKZRH.

Temeljem čl. 91. st. 1. ZKP-a/93, troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava.

Protiv te presude podnio je žalbu državni odvjetnik, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i predložio da se pobijana presuda ukine i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Temeljem čl. 373. st. 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 110/97, 27/98, 58/99, 112/99 i 58/02 – u nastavku: ZKP-a) spis je dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske na dužno razgledanje, koje je predložilo da se prihvati žalba državnog odvjetnika, prvostupanjska presuda ukine i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Opt. B. M. je podnio odgovor na žalbu državnog odvjetnika, putem braniteljice V. B. M., odvjetnice iz Š., u kojem je predložio da se ta žalba odbije kao neosnovana.

Žalba državnog odvjetnika je osnovana.

Prvostupanjski sud na temelju provedenog postupka i izvedenih dokaza ocjenjuje da se u obnovljenom postupku činjenično stanje toliko izmijenilo, da se ne može sa sigurnošću izvesti zaključak da je opt. B. M. počinitelj kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva na štetu S. B.. Naime, da oštećenik S. B. na glavnoj raspravi u osobi optuženika nije prepoznao opt. B. M., štoviše da je sa sigurnošću tvrdio da to nije opt. B. M. i stoga, temeljem čl. 340. toč. 3. ZKP-a/93, oslobađa optuženika optužbe za kazneno djelo iz čl. 142. st. 1. OKZRH.

Međutim, ovakva utvrđenja prvostupanjskog suda ne mogu se, za sada, bez ponovnog suđenja i ponovne ocjene cjelokupnog raspravnog materijala, prihvatiti kao sasvim pouzdana i uvjerljiva.

Oštećenik S. B. je tijekom istrage i na glavnoj raspravi, u odsutnosti optuženika, iskazao da su kritičnog dana – 16. studenog 1991. godine u njegovu kuću u L. došli optuženici – R. M., G. M., B. M., D. R., D. M. i M. M., te ga tukli šakama, nogama, bacali na pod i skakali po njemu, te da su svi bili u uniformama i otkrivenih lica, osim opt. R. M. koji je na glavi imao zelenu vreću od krumpira, ali i on je, nakon što ga je oštećenik prepoznao po glasu, skinuo vreću s glave i još ga jače nastavio tući. Sve optuženike je od ranije poznao, jer su im polja blizu i s njima je prije rata komunicirao.

Na obnovljenoj glavnoj raspravi oštećenik S. B. mijenja utoliko svoju obranu, što sada tvrdi da su svi optuženici koji su došli u njegovu kuću imali nešto preko lica, kao neko sito od plastike ili plastičnu vreću od krumpira, no da ih je on unatoč toga prepoznao, jer je prije rata svakodnevno išao na posao L. i vraćao se natrag preko njihovih sela (C. i M.), često se s njima sretao, bili su dobri, kao braća, tako da on osobe koje su ga tukle i maltretirale jako dobro poznaje. Na posebno, pak, pitanje, da li ga je tukao i ovdje prisutni optuženik, oštećenik je određeno izjavio da je i on bio u onoj grupi od šestoro ljudi koja ga je kritične prigode tukla i maltretirala, a potom odvela u K. u zatvor.

Dakle, oštećenik je na glavnoj raspravi u obnovljenom postupku izričito izjavio da ga je "i ovdje prisutni optuženik" tukao i maltretirao, a što prvostupanjski sud ne navodi niti prilikom reproduciranja iskaza oštećenika, niti prilikom ocjene njegovog iskaza.

Istina, oštećenik je u pogledu identiteta osobe u sudnici rekao "mislim da je to R. M.", međutim ta pogreška u pogledu imena i prezimena optuženika ne bi trebala biti odlučna, kraj jasnog i sigurnog iskaza oštećenika o tome da ga je, na glavnoj raspravi prisutni optuženik, također tukao i zlostavljao. Naime, iz navedenog bi proizlazilo da je kod oštećenika došlo do pogreške u pogledu identiteta osobe optuženika, ali ne i osobe počinitelja utuženog kaznenog djela.

Iako je psihijatrijski vještak, dr. D. F. u svom nalazu i mišljenju navela da je oštećenik S. B. mentalno retardiran na svim nivoima, što je posljedica tjelesnog i psihičkog zlostavljanja, valja istaći da je oštećenik u ranijem postupku određeno ukazao i na opt. B. M.

kao počinitelja kaznenog djela, a isto tako i na glavnoj raspravi u prisutnosti optuženika određeno ponovio da je i prisutni optuženik bio u grupi od šestoro ljudi koja ga je tukla i maltretirala.

Zbog iznesenog, ne mogu se, za sada, prihvatiti zaključci i ocjena prvostupanjskog suda o nedokazanosti djela.

U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će biti dužan nakon ponovnog uzimanja obrane optuženika, još jednom provesti sve do sada provedene dokaze, posebno još jednom ispitati oštećenika S. B., te zatim ocijeniti, imajući u vidu sve one okolnosti na koje je naprijed ukazano, da li je optuženik osoba, koja je između ostalog, također u optuženo vrijeme tukla i zlostavljala oštećenika.

Od provođenja gornjih dokaza i njihove analize i ocjene, a po potrebi, prvostupanjski sud će provesti i druge potrebne dokaze, zavisiti će i pitanje opstojnosti ranije pravomoćne presude kojom je opt. B. M. proglašen krivim za kazneno djelo iz čl. 142. st. 1. OKZRH i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od šest godina.

Obzirom na izložene razloge, trebalo je prihvaćanjem žalbe državnog odvjetnika, prvostupanjsku presudu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje pred potpuno izmijenjenim vijećem (čl. 384. st. 1. i čl. 388. st. 1. i 3. ZKP-a).

U Zagrebu, 15. studenog 2006. godine

Zapisničar:
Gordana Korotaj, v.r.

Predsjednica vijeća:
Zlata Lipnjak Bosanac, v.r.